

JAN KŘIPAČ / 29. 3. 2016

Smrtné historky

Po mnoha letech příprav, natáčení a postprodukce se režisérovi Janu Bubeníčkovvi podařilo dokončit jeho celovečerní animovaný debut. Povídkový film, kombinující různé animační techniky, je nyní uveden do kin.

Jan Bubeníček ve snímku zúročil své dosavadní profesní zkušenosti. Začínal již v roce 1994 jako kolorista ve studiu Bratří v triku. Během studií na katedře animované tvorby FAMU (se specializací na klasickou animaci pod vedením Břetislava Pojara) natočil několik výrazných krátkometrážních snímků. Kreslená groteska *Na draka* – která se stala později základem *Smrtných historek* – získala Cenu diváků a 1. cenu v kategorii animace na Famufestu 1998. Svěbytná adaptace povídky Ivana Wernische *Tři Fuové* byla v roce 2001 zařazena do výběru deseti mladých talentů Kodaku na filmovém festivalu v Cannes. Absolventský snímek *Piráť* pak získal ocenění na několika domácích i zahraničních festivalech (Karlovy Vary, Zlín, Dablonega, Famufest).

V roce 2003 nicméně Bubeníček opustil vlastní autorskou tvorbu a nastoupil do postprodukčního studia UPP, kde se plně zaměřil na digitální animaci. Postupně se vypracoval přes animátora 3D postav až k vedoucímu 3D oddělení. Jako supervizor vizuálních efektů se podílel na snímku *Alois Nebel* Tomáše Luňáka. V roce 2009 z UPP odešel a začal se opět věnovat vlastním filmovým projektům.

Následující tvorbu pak shrnují právě *Smrtné historky*, které se skládají ze tří povídek doplněných o tři krátké blackouty – variace na studentský snímek *Na draka*. Jako první začal vznikat příběh *Antonio Cacto* o mladíkovi, jenž zdědí po dědečkovi byt, ve kterém straší svérázný skřítek. Původním záměrem bylo vytvořit samostatný středometrážní film, kombinující animaci s živou akcí. Natáčení se uskutečnilo již na jaře roku 2010. Do hlavní role byl obsazen Jan Budař, postavu dědečka ztvárnil – ve svém vůbec posledním filmu – Pavel Landovský. Figura skřítky vznikla technikou motioncapture: nejprve byl nasnímán pohyb Jana Budaře, který byl následně digitálně

zanimován a přetvořen do konečné výtvarné podoby. Kvůli náročné realizaci se podařilo povídku dokončit až v zimě roku 2015.

Druhá epizoda *Maják* vypráví o drobné fantastické bytosti, která byla vyslána na průzkum Země. Žije v odlehlých místech, fascinovaně pozoruje okolní přírodu a výsledky svého bádání posílá zpět domů. Když se nakonec rozhodne na Zemi zůstat, riskuje s blížící se zimou, že v nehostinné krajině zahyne. I když je povídka celá animovaná, použil v ní Bubeníček částečně reálných materiálů. Pro vytvoření dekorací a rekvizit pracoval s modely ze dřeva, kovu a přírodnin, které technikou fotogrammetrie převedl do počítače a poté zaimoval. Závěrečná postprodukce obrazu byla dokončena v letošním roce.

Poslední příběh *Velký Chlap* je gangsterskou road movie o dvou zabijácích, kteří dostanou za úkol vypátrat a zneškodnit vlivného bosse. Jejich mise však vlivem nešikovnosti, mnoha nedorozumění i konzumace drog nakonec dopadne neslavně. Povídka se opět formálně liší od předchozích částí: je plně barevná, postavená na dialozích a obohacená o černý humor. Stmelujícím prvkem zůstává konflikt malých postav s velkými a motiv (anti)hrdinské smrti. Vizuální styl je postaven na kombinaci loutek se zadní projekcí a reálně pořízenými záběry. Natáčení probíhalo v ateliéru Slovenské televize, která byla jedním z koproducentů filmu.

Smrtné historky (ČR – Slovensko 2016), scénář a režie: Jan Bubeníček, kamera: Radek Loukota, hudba: Petr Šoupa, Clarinet Factory, Messer Chups, Ivo Keilwerth, střih: Zdeněk Marek, Jan Bubeníček, výtvarník: Jan Kurka, Jan Bubeníček, hrají: Jan Budař, Pavel Landovský, Aleš Najbrt ad. Falcon, 80 min. Premiéra: 24. 3. 2016.